

Posudek oponenta diplomové práce

Kristýny Brázdové

na téma

Druhy civilního procesu

Autorka předložila práci v rozsahu celkem 86 stran, včetně úvodu, závěru a seznamu použité literatury a zkratk. Z hlediska rozsahu práce tedy vyhověla požadavkům kladeným na práce daného druhu.

Práci autorka člení do 7 kapitol. Nejprve se zabývá samou definicí civilního procesu, poté jednotlivými jeho druhy – postupně řízením sporným, nesporným, zajišťovacím, vykonávacím, insolvenčním a rozhodčím. Dílčí kapitoly jsou dále podrobně členěny, autorka pojednává obě základní formy nalézacího řízení samostatně, bez obecnějšího společného výkladu. Z hlediska systematického nemám proti práci zásadních námitek.

Při – dosud stále spíše jen mlhavých úvahách – o budoucí podobě rekonstrukce civilního procesu je význam základních teoretických východisek týkajících se zejména základního teoretického dělení jednotlivých druhů procesu a z daných odlišností nezbytných odlišných požadavků na jejich legislativní úpravu mimořádně zásadní a uvedené téma představuje jednak teoreticky pilíř teorie civilního procesu, jednak zásadní teoretický nástroj zejména, avšak nikoli jen pro legislativní praxi. Volba tématu je tedy mimořádně aktuální, čehož si je autorka dostatečně vědoma, když se snaží zabývat zásadními otázkami právě s přihlédnutím k tomuto přesahu.

Při zpracování tématu autorka vychází jak z obecných teoretických základů – základní důraz klade s ohledem na stávající stav právní úpravy především na úpravu sporného řízení – tak z pozitivně právní úpravy. Zde bych měl k pojetí práce dvě drobné výtky – nesporným řízením se autorka zabývá izolovaně a velmi stroze, když právě důsledné teoretické i praktické oddělení – jehož dnes stále ještě v mnoha ohledech nejsme bohužel svědky – obou základních variant nalézacího řízení je prvním úkolem jak teorie, tak praxe. Stejně tak autorka nevyužila dle mého názoru příležitosti vypořádat se dostatečně v rámci výkladu exekučního práva s problematikou současné dvoukolejnosti a – zamýšlené – cesty k nové podobě exekučního práva, kterou by bylo možno nazvat do značné míry plíživým přechodem k „mimosoudní“ exekuci. Pozitivně hodnotím ostatní partie, autorka se snaží o komplexní přístup, byť rovněž v tomto směru si zasloužila větší pozornosti např. úvaha o povaze insolvenčního řízení – např. úvaha o povaze přezkumného řízení mj. ve světle recentního vývoje právní úpravy.

Autorka pracuje aktivně s literaturou i relevantní judikaturou, byť s ohledem na její formu citací je třeba poznamenat, že zvolená varianta omezuje její možnosti vlastního vymezení k prezentovaným třetím názorům a práce má tak popisnější charakter, než by autorka sama chtěla. Práce neobsahuje zásadní věcné nedostatky a je tak způsobilá k ústní obhajobě.

V rámci obhajoby nechť se autorka zaměří na výše uvedené věcné výhrady.

Předběžně práci hodnotím výborně – velmi dobře.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

oponent

V Praze dne 17. 5. 2011